

És com una mena d'èxtasi el que vius en aquests moments. Ulls closos, insensibles al cos, la ment quasi en blanc i aquesta imaginació de les masses humanes. Multituds en els grans mercats. Multituds en els estadis esportius. Multituds a les manifestacions, en els grans magatzems, a les sortides dels espectacles. Gent, gent, gent arreu.

Et vas apropant a les persones, unes i altres, dones, homes, joves, en els metros, apretats, perquè tots hi volen trobar ni que sigui un petit espai. Al costat uns dels altres, tan propers i tan distants, tan semblants i tan diferents, tan preocupats o tan distrets... gent, multituds. Pocs molt grans, altres grans, adults, joves, masculins, femenins, homosexuals, trans. Cadascú amb la seva identitat, la seva història, els pares, la part de vida viscuda i els interrogants de futur. Per a ell, per a ella, la seva vida és única, i tant si hi pensa com si no, és temporal, com va tenir un inici va cap a una meta, i acabarà en la mort.

I tu... oh, tu, amic, amiga, conegut o desconegut, d'aquí o de fora, tu ets únic. Com estàs avui? Què vius? Què penses, Pau? Neguit, indiferència? Saps que ets estimat o més aviat penses que no? Com va tot plegat? Potser resulta que estàs content o potser tot el contrari. Vius en certa eufòria o amb indiferència, depressió o serenitat.

Ara estàs parat, esperant que canviï el color del semàfor. No m'agrada, el vermell. Espero el verd, i així podré caminar cap a l'altra banda. Penses, el roig indica prohibició, perill, risc inútil. El verd és el color de l'esperança, indica que pots, ja està, ara ja camines.

Saps, gràcies a la passió, la mort i la resurrecció de Jesús, el Senyor, a la nostra vida, personal i de tanta gent, el vermell ha donat pas a un color verd d'esperança, d'amor. Comencem a caminar cap a l'altra banda, cap a la novetat, cap al millor de nosaltres mateixos, cap a la transformació, cap al canvi... Caminem junts, en la llum que ens arriba de la Pasqua, cap a una nova i bella vida... LA VIDA.

Jesús Renau sj.